

FRÅNVARO OCH FÖRLORAD UPPEHÅLLSSTATUS ENLIGT UTTRÄDESAVTALET

Utträdesavtalet skyddar brittiska medborgare som uppehöll sig i värdstaten den 31 december 2020 (*övergångsperiodens utgång*) i enlighet med unionsrätten och fortsätter att uppehålla sig där därefter samt vissa av deras familjemedlemmar.

Stadigvarande uppehåll är viktigt för att behålla rätten att uppehålla sig i värdstaten. Stadigvarande uppehåll kan avbrytas genom frånvaro från värdstaten.

Bibehållen icke-permanent uppehållsrätt

Personer som omfattas av utträdesavtalet kan förlora sin icke-permanenta uppehållsrätt i värdstaten om uppehållet upphör att vara stadigvarande. Stadigvarande uppehåll påverkas inte av följande:

a) Tillfällig frånvaro som inte överstiger sammanlagt sex månader per år.

Sådan frånvaro ska räknas per uppehållsår, från och med den dag då uppehållet i värdstaten började och, för varje efterföljande år, från och med årsdagen för det datumet.¹ Perioder av frånvaro under olika uppehållsår ska inte adderas. Perioder av frånvaro måste inte följa på varandra. Flera perioder av frånvaro som inte följer på varandra ska läggas samman.

Exempel

Marie anlände till värdstaten den 1 mars 2020 för att arbeta där. Hon beviljades sin nya uppehållsstatus och fick icke-permanent uppehållsrätt enligt utträdesavtalet. Den 1 september 2022 reste hon iväg för att tillbringa tid med sin vän i Brasilien. Hon kom tillbaka den 1 augusti 2023. Hon var vid detta tillfälle frånvarande i elva månader men förlorade inte sin uppehållsrätt i värdstaten eftersom hon inte var frånvarande i mer än sex månader under ett uppehållsår.

- Första uppehållsåret (1 mars 2020–28 februari 2021): ingen frånvaro
- Andra uppehållsåret (1 mars 2021–28 februari 2022): ingen frånvaro
- Tredje uppehållsåret (1 mars 2022–28 februari 2023): sex månader
- Fjärde uppehållsåret (1 mars 2023–29 februari 2024): fem månader

Gareth anlände till värdstaten den 1 mars 2020 för att arbeta där. Han beviljades sin nya uppehållsstatus och fick icke-permanent uppehållsrätt enligt utträdesavtalet. Den 1 juli 2022 reste han iväg för att tillbringa tid med sin vän i Brasilien. Han kom tillbaka den 1 juni 2023. Hans åtta månader långa frånvaro från värdstaten under hans tredje uppehållsår avbröt hans stadigvarande uppehåll.

- Första uppehållsåret (1 mars 2020–28 februari 2021): ingen frånvaro
- Andra uppehållsåret (1 mars 2021–28 februari 2022): ingen frånvaro
- Tredje uppehållsåret (1 mars 2022–28 februari 2023): åtta månader
- Fjärde uppehållsåret (1 mars 2023–29 februari 2024): tre månader.

¹ Stadigvarande uppehåll beräknas på ett annat sätt i Förenade kungariket där frånvaron kontrolleras under en löpande tolv månaders period.

- b) Perioder av frånvaro på grund av obligatorisk militärtjänst.
- c) En period av frånvaro på högst tolv på varandra följande månader av viktiga skäl, t.ex. graviditet och förlossning, allvarlig sjukdom, studier eller yrkesutbildning eller utstationering utomlands (observera att uppräkningsen av viktiga skäl inte är uttömmande).

Bibehållen permanent uppehållsrätt

Enligt utträdesavtalet kan permanent uppehållsrätt, när den väl har förvärvats, endast gå förlorad genom frånvaro från värdstaten i mer än fem på varandra följande år.

På samma sätt som stadigvarande uppehåll kan avbrytas genom frånvaro från värdstaten kan frånvaro från värdstaten avbrytas genom närvaro i värdstaten.

All fysisk närvaro på värdstatens territorium under fem på varandra följande år, även om närvaron endast varar några dagar, är tillräcklig för att förhindra att den permanenta uppehållsrätten går förlorad, såvida inte missbruk av rättigheter påvisats.

Villkor för förlorad uppehållsrätt

Om den längsta tillåtna frånvarotiden överskrider leder inte detta nödvändigtvis till förlorad uppehållsstatus. Upphållsstatusen – och motsvarande rätt att uppehålla sig i värdstaten – kan endast gå förlorad genom ett formellt beslut från myndigheterna i värdstaten. Beslutet ska vara proportionerligt och respektera alla skyddsåtgärder i utträdesavtalet. Först och främst ska det vara skriftligt och kunna överklagas till domstol.

För mer information om utträdesavtalet, se [kommissionens tillkännagivande – Vägledning om avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen](#) (C/2020/2939, EUT C 173, 30 maj 2020, s. 1) som detta dokument kompletterar utan att ändra det.

Reglerna om frånvaro behandlas i avsnitt 2.3.2 i vägledningen.